

*Tik visiškoje tyloje galima išgirsti skrendant laumžirgi,
nurimk ir tau atsiskleis visos paslaptys.*

www.laumzirgis.com

„Laumžirgio istorijos“ sveikina su Šv. Kalėdom

Vienas žmogus vis bambėdavo ir bambėdavo, kad Dievas juo nesirūpina, dažnai jį apleidžia, palieka likimo valiai. Galų gale Dievui atsibodo klausytis pastovių pretenzijų ir Jis netikėtai apsireiškė apstulbusiam niurzgai.

- *Tai kodėl tu taip dažnai manimi skundiesi? – paklausė Viešpats.*
- *O todėl, kad Tu pačiais sunkiausiais momentais vis mane palieki.*
- *Nejaugi? Nagi pasižiūrėkim.*

Staiga prieš žmogaus akis atsivėrė visas jo praeitas gyvenimo kelias nuo pat vaikystės. Tame kelyje aiškiai matėsi dvi poros pėdų, vienos priklausė jam, kitos Dievui. Taip pat matėsi, kad tam tikru metu viena pora pėdų dingdavo.

- *Na štai, – pasipiktinęs sušuko žmogelis, – pats matai, sunkiausiais mano gyvenimo momentais Tu mane palikdavai ir aš keliaudavau vienas.*
- *Kvaili, tai mano pėdos, šiomis sunkiomis tavo gyvenimo akimirkomis tu pats eiti jau negalėjai ir aš tave... nešiau...*

Evangelijoje aprašytas įvykis, kur Kristus prikelia numirusią mergaitę. „Talita, kum“ (kelkis) ir mergaitė atgyja iš numirusiųjų. Neteko man matyti gyvenime, kaip atgyja mirusieji, kaip akimirksniu pasveiksta ligoniai. Neteko, nors girdėjau. Bet ne čia šios istorijos esmė. Evangelija atkreipia dėmesį į santykį su Kūrėju, į patį tikėjimą be kurio neįmanomi jokie „stebuklai“.

Tikėjimas – tai ne iškalto katekizmo žinios, kad galima būtų priimti pirmąją Komuniją, tai ne religinių taisyklių laikymasis. Ši istorija kalba apie tikėjimą, kuris yra šauksmas iš tamsos, iššūkis nevilčiai, kuris yra viltis neviltyje. Šitoks tikėjimas Dievą visuomet sustabdo ir priverčia suklusti. Jis neateina ten kur šventa, kad būtų dar švenčiau, Jis neateina į gerovę, kad būtų dar geriau. Jis ateina ten kur sudaužyta, kur sulūžę, kur įšalę, ten kur išdžiūvę, kad galėtų gaivinti ir atstatyti.

Bet Viešpats negali ateiti ir visa tai padaryti, kol tavo širdis uždaryta. Jis stovi prie durų ir laukia. Laukia kol Jį pakviesi, kol iš tikrųjų jo trokši. Tu Jo nematai, tik kartais širdimi girdi, kaip iš Jo rankų laša kraujas ir pradedi atsimiti, kad Jis mirė ant kryžiaus, ir prisikėlė, kad dovanotų tau Gyvenimą, o ne dabartinį suluošintą egzistavimą. Daug kartu mačiau, kaip tikėjimo grūdas įžiebėdavo gyvenimą ir viltį žmonių akyse. Daug kartų mačiau, kaip Dievas iš sudaužytų gyvenimų, iš negyvenimų prikeldavo žmones gyventi, kaip iš sugriuvusių santykių raskavosi nauja tikrovė, nauja atgaiva, gyvybė. Mačiau, kaip po fizinės netekties ateidavo didžiausia paguoda, didžiausias troškimas gyventi, tiems, kurie turėjo būti tos mirties sudaužyti ir prislėgti. Matėte ir Jūs, ir žinau ne kartą. Nesvarbu, kad nepavadinote to prisikėlimo Dievo vardu ir nepriskyrėte Jam nuopelnų. Nesvarbu, kad net neįtarėte, kad ten Jo būta. Jis tai daro ir šiandien juokiasi iš mūsų prognozių, profesionalių raudojimų, taškų dėliojimo savo gyvenimuose ir žmonių santykiuose. Juokiasi ir veda paskui save į aukštybių kambarius, kad galėtų pasakyti „Talita, kum“.

Tai gi ši istorija be jokio moralo. Ji tik apie tikėjimą ir priminimą, jog esame tuščiomis rankomis, kad nieko neturime išskyrus Jį. Tikėjimą, kuris gali įsikibti į Žmogaus sūnų einantį pro šalį. Mes vienintelė priežastis, kuri Jį priverčia nužengti iš debesų ir veikti, vaikščioti peilio ašmenimis nepaisant mūsų nusibrėžtų varganų trajektorijų.

Todėl švęsdamas Kalėdas atsimink ką šventi. Kalėdos neprasideda, kaip mums bando įteigti prekybininkai, prekybos centruose (įdomu būtų sužinoti kur tiksliai, žuvies, o gal mėsos skyriuje?). Kalėdos prasideda tavo širdyje.

P.S. Senajame testamente aprašyta koks galingas ir didingas Dievas. Jis tikrai toks. Jo galybės atspindžiai matyti pasaulyje. Kalnų viršūnės skelbia Jo didybę, upės, jūros ir žemės grožis kalba apie Jo tobulumą, žmogaus siela ir kūnas atspindi Jo genijų. Bet siena tarp Jo ir žmogaus vis viena buvo. Bet ji sugriūna ir Jo šventumas tampa žmonių giminės dalimi.

Ji sugriūna tada, kai prieš 2000 metų, apleistame tvarte, pravirko kūdikis pramintas žmogaus vardu...

Elijus

Pasveikink draugą